

РЕШЕНИЕ

№ 1900

гр. София, 24.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 14.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10086** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. Т./А. Т./ [дата на раждане], гражданин на Р.Турция, чрез адвокат Г. К.-П. от Х., против Отказ за влизане в страната рег.№3053 издаден на 18.10.2022г. от С. Г. К. граничен полицаи при ГКПП Капитан А. към РДГП.

Жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е издаден от некомпетентен орган и в нарушение на закона. Също твърди, че оспорения акт не му е преведен на разбираем за него език, което е ограничило правото на защита сочи, че акта е немотивиран и необоснован, моли същият да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява и не се представлява. Адв. Г.К.-П. от Х., редовно упълномощена, в писмени бележки депозирани по делото, поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли оспорения акт да бъде отменен, като незаконосъобразен, претендира разноски по списък.

Ответникът – граничен полицаи при ГКПП Капитан А. към РДГП, С. Г. К. в съдебно заседание се представлява от юрк.К., редовно упълномощена която оспорва жалба, счита същата за неоснователна, не претендира разноски. Депозира писмени бележки.

Административен съд – София-град, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно и се установява от представените писмени доказателства, че

жалбоподателя А. Т. /А. Т./ е [дата на раждане] ,гражданин на Р. Турция.От приложеното по делото писмо рег.№395093/13.09.2022г. на директора на Дирекция "Миграция" към МВР,се установява,че жалбоподателя на основание чл. 21а от ЗЧРБ е включен в списъка на нежеланите чужденци на територията на Р.Б.,по искане на Държавна агенция "Национална сигурност"/л.52/Това обстоятелство се установява и от писмо рег. №М-17685/08.09.2022г. на зам. председателят на ДАНС,както и от съобщение №3966/18.10.2022г. на началник 01 Група ГКПП-Капитан А./л.42/

Оспореният в настоящото производство Отказ за влизане в страната,от 18.10.2022г. е издаден от граничен полицаи-/командир на отделение/ на ГКПП-Капитан А.,след като на 18.10.2022 г.,в 16.43 часа на ГКПП Капитан А. при влизане в страната се е явил турския гражданин А. Т. /А. Т./ [дата на раждане] ,гражданин на Р.Турция, с национален паспорт с номер №К13074237,издаден в Турция на 09.08.2016г.,с входна виза „С“ издадена от Р.Румъния.При извършената проверка на същата дата жалбоподателят е уведомен,че му се отказва влизане в страната съгласно чл. 21а от ЗЧРБ,тъй като е вписан в националния списък със забрана за влизане в страната.Връчен му е протокол №5113/18.10.2022г. с превод на турски език съгласно чл.8 т.5 от Регламент 2016/399./л.8/Отказът е връчен на жалбоподателят на 18.10.2022г., а жалбата до съда е подадена на 31.10.2022г.

Административната преписка по издаване на оспореният акт в настоящото производство е представена в цялост от ответника.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи: Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и насочена срещу акт, който подлежи на оспорване.

В случая с оспорения акт на жалбоподателя е отказано влизане в Република Б., поради това, че е вписан със забрана за влизане в страната в националния списък. Като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 21а от ЗЧРБ.

В ЗЧРБ не е предвиден ред за обжалване на отказите за влизане в страната и те не представляват принудителна административна мярка по смисъла на чл. 39а от ЗЧРБ.Същевременно в ППЗЧРБ, където е предвиден редът и условията за издаване на такива откази, също не е изрично предвидена възможност те да бъдат оспорени по административен или съдебен ред.Такъв ред не е предвиден и в Инструкция № 8121з-813 от 09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, издадена от Министъра на вътрешните работи и обнародвана в ДВ бр. 55 от 21.07.2015 г. /отменена с [Инструкция № 8121з-1492](#) от 4.11.2022 г./ Съгласно чл. 14, т. 1-т. 3 от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници), на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, установени в член 6, параграф 1, и не спада към категориите лица, посочени в член 6, параграф 5, се отказва влизане на териториите на държавите членки, като отказа се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, попълнен от органа, упълномощен от националното законодателство да налага отказ за влизане. Лицата, на които е издаден отказ за влизане, могат да го обжалват т.е. жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган в предвидената от закона писмена форма. От представената заповед 3282з-816/13.03.2018г., е видно, че ответникът С.

Г. К. е командир на отделение в 03 група на ГКПП "Капитан А." от Гранично полицейско управление – С. при Регионална дирекция "Гранична полиция" – Е..

Съгласно чл. 3, ал. 1 от ППЗЧРБ, чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република Б., не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници). Тази норма определя както компетентността на органа за издаване на акта, така и формата на издаването му. Съгласно същата, като компетентни да издават откази за влизане в страната са определени органите за граничен контрол, а формата за издаване на акта е писмена - единен стандартен формуляр. Аналогична е и разпоредбата на чл. 31, ал. 1 от Инstrukция № 81213-813 от 09.07.2015 г. /отм./за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, съгласно която в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република Б., граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. В случая отказът за влизане е издаден от граничен полицаи при ГКПП Капитан А. – С. Г. К., както е видно от данните по делото, а и не е било спорно между страните, че към този момент С. Г. К. е бил на смяна и е осъществил гранична проверка на лицето.

Отказът е обективиран в писмена форма, в утвърдения единен стандартен формуляр и съдържа всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително конкретно посочване на фактически и правни основания за издаването му, съставляващи причините за постановения отказ за влизане в страната. Настоящият състав следва да отбележи, че съгласно чл. 31, ал. 1 от Инstrukция № 81213-813 от 09.07.2015г. /отм./за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в Република Б., граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане.

В тази насока са и разпоредбите на чл. 16, ал. 2 и ал. 3 от ЗЧРБ. В чл. 16, ал. 2 от ЗЧРБ е предвидено, че органите за граничен контрол могат да не допуснат влизането в Република Б. на чужденец, притежаващ виза, в случаите по чл. 10, ал. 1 или при неизпълнение на изискванията на чл. 19. В чл. 16, ал. 3 от ЗЧРБ е посочено, че на чужденец, на който е отказано влизане, органите за граничен контрол връчват единен формуляр по образец на Европейския съюз, в който са отразени причините за недопускането му на територията на страната. Образецът на формуляра се утвърждава с акт на Министерския съвет. В случая, оспореният отказ е издаден по утвърден единен формуляр, като причините за постановяването му са посочени – "вписан е със забрана за влизане в страната" "в националния списък", поради което актът съдържа минимално изискуемото съдържание, необходимо за законосъобразността му.

В обжалваният административен акт/л.7/ е налице разпоредителна част посочено е в

стандартния формуляр, че засегнатият "може да обжалва забраната за влизане в страната според предписанията на националните правни наредби" като не е посочено в какъв срок и пред кой орган може да се защити съответното лице.

С оглед изложено, съдът намира, че при издаване на оспорения акт не са допуснати нарушения относно формата и съдържанието му, които да обосноват неговата незаконосъобразност.

Настоящият състав намира за неоснователни изложените доводи за допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство, а именно, че липсвал преводач при връчване на процесния отказ, а жалбоподателят не владеел български език. В жалбата оспорващият изрично сочи, че оспорва отказ за влизане в страната, издаден на 18.10.2022г., с правно основание чл. 21а от ЗЧРБ като счита, че същия не отговаря на изискванията на закона, тъй като в акта не било разяснено, нито мотивирано защо не може да влезе в Р. Б. При издаване на обжалвания акт е връчен протокол №5113/18.12.2022г. на жалбоподателят с превод на турски език, в които се разясняват причините за постановеният отказ и същият е част от административната преписка по издаване на обжалвания акт. Съдът приема, че безспорно жалбоподателят се е запознал с основанията за отказ и не е била налице пречка да изложи възражение срещу същият.

Съдът намира, че атакуваният отказ за влизане в страната е издаден и при правилно приложение на материално-правните разпоредби. В същия е посочена разпоредбата на чл. 21а от ЗЧРБ и е описано, че е отказано влизане в страната поради следните причини: лицето е вписано със забрана за влизане в страната в националния списък. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато: т. 14 - е включен в информационния масив на нежеланите за страната чужденци по чл. 21а, ал. 1.

В случая приложима е нормата на чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ, според която министърът на вътрешните работи, министърът на външните работи, председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или упълномощени от тях длъжностни лица могат периодично да включват чужденци в информационния масив на нежеланите в страната чужденци при наличието на основанията по чл. 10, ал. 1. В подкрепа на обстоятелството, че именно подобно действие е извършено в случая, е представеното писмо рег. № 395093/13.09.2022г. на директора на Дирекция "Миграция" към МВР и писмо с рег. №М-17685/08.09.2022 г. на зам. председателя на ДАНС. В чл. 21а, ал. 2 от ЗЧРБ е предвидено, че условията и редът за поддържане и актуализиране на информационния масив по ал. 1 се определят от министъра на вътрешните работи, от председателя на Държавна агенция "Национална сигурност" и от министъра на външните работи. Тази разпоредба е вписана и в оспорения отказ. Тази дейност на компетентните органи по чл. 21а от ЗЧРБ съдът намира, че е различна от издаването на принудителни административни мерки по чл. 44 от ЗЧРБ. В този смисъл съдът приема, че правилно е приложен материалния закон относно фактическото и правното основание, въз основа на което на жалбоподателя е отказано да влезе в Република Б..

Ето защо следва да се приеме, че за издаване на процесния отказ са били налице основанията по чл. 21а от ЗЧРБ, вр. с чл. 10, т. 14 от ЗЧРБ. Също така, следва да се има предвид, че при издаване на отказ за влизане в страната, административният орган действа в условията на обвързана компетентност и наличието на условията по цитираната правна норма задължително предполага постановяването на такъв отказ.

При тези изводи съдът намира, че няма правни и фактически основания, въз основа на които да се приеме, че оспореният индивидуален административен акт е нищожен. Настоящият съдебен състав счита, че Отказ за влизане в страната, обективиран в единен стандартен формуляр, с рег. №3053 издаден на 18.10.2022г. от граничен полицаи на ГКПП Капитан А. С. К. изхожда от компетентен орган, в предвидената писмена форма, при липса на съществени нарушения на административно-производствените правила и в съответствие с материалния закон и неговата цел, с оглед на което подадената жалба срещу същия следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя не се следват претендираните от процесуалния му представител разноски. Ответника не претендира разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Т./А. Т./ [дата на раждане], гражданин на Р. Турция, чрез адвокат Г. К.-П. от Х., против Отказ за влизане в страната, с рег. №3053 издаден на 18.10.2022г. от С. Г. К. граничен полицаи при ГКПП Капитан А. към РДГП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: